

گذار | نصرالله کسرائیان | عکس‌های ۱۳۴۶-۱۳۵۹

در میان حاده‌های کل آلود
چیهه‌ها را می‌دیدم و کلیه‌های گچ اندود و می‌روری را
که به حای در پرده داشتند
من در مرکز حهان بودم،
در حهان این محله‌های عم انگیر و بدوی*

همه چر تعریمی کند

در سال ۱۳۶۰ سحاه و حهار قطعه از عکس‌های سنه سعیدم را به صورت کتابی لاعر با نام «ربیدگی» در بحث هنر سحه باهای سب حلد ستصد ریال مسسر کردم اندکی بعد عکس‌های همان کتاب به دلیل علاوه‌ای که سخاطان اس برای فات کردن عکس‌ها سان دادید به صورت مجموعه‌ای از کارت در همان سرار تجدید چاپ سد ست‌اگمه نهاد که پیش بر و در بحیوچه اعلاب بعدادی از همس عکس‌ها در سرار دهه هرار سحه با نابی احارة عکس از سوی افراد و گروه‌های ساسی محلف به حاپ رسیده بود

حخد سه دهه بعد، رمانی که عمیق بر دیدن را باد گرفته بودم، نا مراجعته به آرسوم، اصحاب بعدادی از عکس‌های «ربیدگی» و افروزدن سحاه قطعه از عکس‌های همان دوره کتابی را نام «گدار» مسسر کردم؛ کتابی که به نهاده لحاظ مضمون، که به حاطر کفب حاپ بکسره نا «ربیدگی» مقابله بود

هز واقع با گذس رمان و بحولات اجتماعی در نگرس عکاس و حواس عکس‌ها بر بعری رح داده بود در حالی که «ربیدگی» از مجموعه‌ای عکس‌های برآکنده که بس بر فقر و مسکب فرودسان حامعه را سان می‌داد فراهم آشده بود، «گدار» روانگر سر بحولی بود که در حامعه به دیال اعلاب سعید در سال ۱۳۴۲ رح داده و بهایا به اعلاب ۱۳۵۷ احتمامده بود

«گثار» سر سه سال بعد تجدید حاپ سد

کتاب حاصل در ادامه آن بعراب پیاپی و سر علاوه عکاس و ناسر برای آن که کتاب از دسیرس محاطان حارح شود، در قطعی کوچکبر و حذف ده عکس از حاب فیلی، حنان که آسمی به مضمون بهایی «گدار» برند و افروزدن شرحی برای عکس‌ها، آن حاکه سار بود، مسسر می‌سود

این کتاب نگاهی است به بعرابی که به آرامی طی فرانسی سسأ طولاًی به ویره در مناطق روسایی ایران در قصده سال‌های ۱۳۴۶ م ۱۳۵۹ رح داده است نکی از سامدهای اعلاب سعید سال ۱۳۴۲ که مهم برس سد آن اصلاحات ارضی بود، ریسه کن سدن کساورزان بی رمن، هجوم آنان به سهرها و گسرش بی سانه حاسه سسی که سیاهی لسکر لارم برای اعلاب سال ۱۳۵۷ را فراهم ساح

ن کترستان، آذر ۱۳۹۷

* مختصر از سعر «سوابر ار گریههای کولبره» پیر بابولو مارولینی بترجمه نادر بادربور از کتاب «حاکسیر حسد گراسی»